

знае по нѣчто друго, и всяка си хвали своя лѣкъ за найдобрѣ.

На отбито дѣте ся дава краве млѣко, а при това и кашица отъ прѣпеченъ хлѣбъ или пексеме-тъ, за коѣто погорѣ ти вече казахъ. Нѣ и тука пакъ трѣбува да ся глѣда да не бы да ся прѣпълнува на дѣте-то стомахъ-тъ или да ся храни безъ рѣдъ. Дѣте-то ако чѣсто гладува ягко, то глѣдай добрѣ, найповече ако при това му поотече и корме-то, зачтото тогава настая страхъ и погыбель да го хване крѣтица (скрофули). Кога ся случи такъво нѣчто, пряка потрѣба е да ся храни то много умѣрено, а найпрѣво да го види лѣкаръ. Въ такъво врѣме никакъ не бива да си го карашъ на нехайство, зачтото сега лесно ся прѣкнувать всякаквы болести, скрофулы, ревматизмъ, дълговрѣменны очеболи и пр.

Погрѣшкѣ правять и които много рано залѣгать да приучять дѣте-то на хранѣ, какъвто ѣдѣтъ отрасли хора. Трѣбуваше да ся посмыслятъ, че дѣте-то такъвъ хранѣ не може нито да сдѣвче а не и да ѣ провари и протури, че отъ това го хваща коремъ и дрискавица и че изобщо дѣте-то отъ това прѣклѣе и ся лакоми за нѣчта, за които стомахъ-тъ му еще не е вряденъ. Найдобрѣ е доклѣ не излѣзѣтъ на дѣте-то вси зѣби, сир. доклѣ не стане на двѣ години, да му ся не дава ничто друго, а само кашица отъ пексеме-тъ, а по послѣ и кашица отъ оризъ.

Много дѣтца тврѣдѣ лесно ся отбивѣтъ отъ нѣнкѣ, и тая промѣна никакъ имъ не направи пакость на здраве-то; тыи сладко си ѣдѣтъ, останѣтъ си веселы, крѣвены; а пакъ другы поблѣ-